

ца Евгения, надвихъ много пѣтя на Турция въ разни рѣшителны битвы, отъ които най-знаменитата е при Петервардеинъ на 1716, а на другѣтъ годинѣ прѣвзехъ и самый Бѣлградъ. Слѣдува мирътъ на Пожаровацъ, отъ който Австрія ся доста ползува, които ползованія обаче тя изгуби въ други боеве, които ся прѣкъснѣхъ чрѣзъ мирътъ въ Бѣлградъ на 1739.

Нова война противу Росіѣ отъ 1768-1774. Войско-водецътъ на Екатерина 2-рѣ, Румянцовъ палви Турция по сухо, а адмиралътъ Орловъ разби и изгори турскѣтъ флотъ при Чешме, пристанище въ Малѣ Азіѣ. — Въ това врѣме гърцитѣ въ Пелопонесъ ся възбунтувахъ, по Турция, като имахъ довольно силы, потѣпкахъ съ голѣмо крѣвопролитіе този бунтъ.

На 1774 Турция изново ся принудихъ да устѣпять Азофското море и да припознаѣтъ независимостѣтъ на Крымъ, завзетъ тогачъ съ рускѣ войскѣ, а деветъ години по-сетѣ присъединенъ съвършенно на Московскѣтъ държавѣ. — На 1789-90, тѣ ся бихъ съ ползѣ противу Австріѣ, но отъ другѣ странѣ знаменитыйтъ русскій генералъ Суворовъ съ крѣвопролитны пристѣпы привзе твърдынитѣ Очаковъ и Исмаилъ, и склучи мирътъ въ Яшъ на 1792, чрѣзъ който Турция изгубихъ довольно земѣ.

Отъ крайтъ на миналото столѣтіе турската държава на прѣдваше вечи въ ослабваніе. Когато на 1798 Френцитѣ подъ Бонапарта привзехъ Египетъ, Турция не можѣхъ да си зематъ назадъ тѣхъ странѣ освѣнъ съ помощѣтъ на Англіѣ.

На 1801 ся възбунтувахъ Сърбитѣ. Портата ся показа довольно слаба за да може да спечели нѣщо въ войнѣтъ съ Росіѣ на 1809, чрѣзъ мирътъ въ Букурещъ (на 1812), когато даже Росія бѣше принудена да ся бие срѣщу всичкитѣ силы на Наполеона. И едва сръбското въстаніе взе единъ край на 1813; на 1821 ся повдигнѣхъ Гърцитѣ и слѣдъ много крѣвопролитія, на 1829, южната часть на Европейскѣ Турция ся освободи и състави едно особно царствице подъ име Еллада.

Мнозина отъ Султанитѣ ся опитахъ да въведѣтъ европейскѣтъ дисциплинѣ въ редовѣтъ на войскѣтъ си, но